

gældende for Færøerne, men i et brev til Rigsombudet beder man om, at dette ikke sker. Tilsvarende danske regering og respekterer den daværende danske regering denne anmodning fra Færøernes landsstyre. Vi kan i hvert fald konstatere, at regeringen ikke foretog sig yderligere i sagen.

Den 26. oktober 2001 lagde den færøske justitsminister Høgni Hoydal et forslag frem i Lagtinget, der havde til formål at ophæve de militære straffe- og retsplejelove, som havde været gældende for Færøerne lige siden 1937. Forslaget fik en særdeles god modtagelse i Lagtinget, og den 22. november 2001 blev det vedtaget og stemt igennem med samtlige stemmer i Lagtinget.

Man må formode, at Fogh Rasmussen-regeringen hverken accepterer eller respekterer et samlet krav fra Færøernes Lagting angående denne lov. I hvert fald foretager den sig absolut intet og går derved ikke færingerne i møde i deres enstemmige krav; tværtimod, kan man nok sige, idet regeringen halvandet år senere ensidigt bekendtgør afløseren, nemlig loven fra 1973, at være gældende lov på Færøerne. En grotesk politisk måde må man sige at imødekomme Lagtingets ønske på.

Kl. 18.10

Der er ingen tvivl om, at man på Færøerne ønskede at sætte den gamle militære straffelov ud af kraft, uden at afløseren blev sat ind i stedet for. Dette blev også bekræftet senere, da specielt det færøske Socialdemokrati dog sammen med Tjóðveldis, Selvstyre- og Senterpartiet, tog affære i sagen og fremlagde et forslag i Lagtinget, der havde til formål at ophæve lovpakken med den danske militære straffe- og retsplejelov, indfødsretslove m.v., som blev bekendtgjort den 27. marts 2003.

Forslaget fik en uhyre positiv modtagelse i Lagtinget og blandt befolkningen, og den 2. maj 2003 blev forslaget vedtaget og stemt igennem med samtlige Lagtingets stemmer. Det vil sige, at det er et tværpolitisk krav fra det samlede politiske system på Færøerne også fra Venstres søsterparti, Sambandspartiet, at lovene, der ensidigt blev bekendtgjort at være gældende for Færøerne den 27. marts 2003, bliver ophævet og sat ud af kraft igen for Færøernes vedkommende.

Denne sag bliver betragtet med største alvor på Færøerne. Handlingen, da lovene blev bekendtgjort uden Lagtingets og landsstyrets samtykke, bliver betragtet som et særdeles alvorligt

brud på hjemmestyreloven, den færøske styrelseslov og ikke mindst på den sædvane, der har udviklet sig i samarbejdsformen i hvert fald siden hjemmestyrets indførelse.

Juridisk har Færøerne en ældgammel særstilling og har således aldrig været en fuldt integreret del af Danmarks jurisdiktion. Derved er Færøerne en selvstændig juridisk enhed. Dette har man i hvert fald respekteret fra dansk side indtil nu, hvor regeringen gør dette sjældne og egentlige lovmæssige overgreb gældende.

I 55 år har man ikke handlet på denne måde, og derfor mener vi, at bekendtgørelsen er så graverende og et så stort tilbageskridt både for Færøerne og for forholdet imellem Danmark og Færøerne, at Folketinget bør pålægge regeringen at tilbagetrække den militære straffelov eller hele lovpakken, der fulgte med i bekendtgørelsen den 27. marts 2003.

Når tidligere danske regeringer har vægret sig ved at handle på denne besynderlige måde, er det velsagtens, fordi man har fortolket hjemmestyreloven og styrelsesloven på samme måde, som vi gør på Færøerne, og også fordi man om end ikke har accepteret så dog respekteret, at Færøerne er en selvstændig juridisk enhed.

Fru Lisbeth Petersen citerede fra hjemmestyrelovens § 7, så der er ingen grund til, at jeg gentager den. Jeg regner også med, at de fleste af Folketingets medlemmer kender den. Jeg kan kun sige, at ifølge den er der ingen tvivl om, at hjemmestyreloven er brudt ved regeringens handling den 27. marts 2003.

Derudover står der i den færøske styrelseslov fra 1992 i § 47, at samtlige beslutningsforslag vedrørende rigslovgivning skal igennem den sædvanlige politiske procedure på Færøerne. Det vil sige, at de skal behandles på samme måde som andre love med tre behandlinger og mellemliggende udvalgsarbejde.

Denne lov er også brudt, og da sædvanen ligeledes er brudt på det groveste, kan det ikke undre nogen, at tillidsforholdet omkring fremtidige ændringer i forholdet mellem Danmark og Færøerne ikke kan overleve denne hændelse. Derfor bør Folketinget gribe ind i sagen og tvinge regeringen til at vende tilbage til traditionel praksis på området.

Der er godt nok kun gået 12 dage, siden Lagtinget vedtog forslaget. Med formalia og transport in mente skal man vel ikke regne med, at den danske regering har haft alverdens tid til at drøfte den nye situation, der nu er opstået.